

Sygnatura akt II 1 Co 137/20

POSTANOWIENIE

Dnia 7 kwietnia 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny – Sekcja Egzekucyjna w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Braczkowska

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2021 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela **A. C.**

z udziałem dłużniczki **M. J. (poprzednio K.)**

o wyjawienie majątku

w przedmiocie skargi wierzyciela na postanowienie referendarza sądowego z dnia 7 stycznia 2021 roku wydanego w sprawie II 1 Co 137/20 w przedmiocie zawieszenia postępowania

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie referendarza sądowego w całości.

ZARZĄDZENIE

1. odpis postanowienia doręczyć:

- skarżącemu wierzycielowi – z pouczeniem, że zażalenie nie służy oraz z pouczeniem, że uzasadnienie postanowienia zostanie sporządzone jedynie na wniosek złożony przez nich w terminie tygodniowym od dnia doręczenia odpisu orzeczenia, z pouczeniem o wysokości opłaty sądowej od wniosku o uzasadnienie i sposobie jej uiszczenia oraz z pouczeniem, że złożenie wniosku o uzasadnienie postanowienia nie ma wpływu na niezaskarżalność przedmiotowego postanowienia;

2. do dalszych decyzji referenta.

Sygn. akt II 1 Co 137/20

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 stycznia 2021 roku Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi zawiesił postępowanie w sprawie o wyjawienie majątku na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia referendarz sądowy wskazała, że wierzyciel nie wykonał zarządzenia wzywającego go do wskazania aktualnego adresu zamieszkania dłużnika umożliwiającego skuteczne wezwanie go na termin posiedzenia celem złożenia wykazu majątku (postanowienie wydane w sprawie II 1 Co 137/20 k. 47).

W dniu 29 stycznia 2021 roku (w ustawowym terminie), wierzyciel złożył skargę na powyżej opisane postanowienie referendarza sądowego w przedmiocie zawieszenia postępowania w sprawie o wyjawienie majątku. W uzasadnieniu skargi podniósł on, że w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia referendarz sądowy w żaden sposób nie odniosła się do złożonego przez niego wniosku o podjęcie szeregu czynności mających na celu ustalenie aktualnego adresu zamieszkania dłużnika. W jego ocenie na podstawie tak uzyskanych informacji możliwym byłoby ustalenie adresu

zamieszkania dłużnika oraz kolejno - doręczenie dłużnikowi wezwania na termin posiedzenia Sądu (skarga na orzeczenie referendarza sądowego - k. 50).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Skarga wierzyciela na orzeczenie referendarza sądowego okazała się być zupełnie chybioną. Żaden z podniesionych przez wierzyciela zarzutów pod adresem zaskarżonego postanowienia nie okazał się być zasadnym.

Wbrew stanowisku wierzyciela, w toku sprawy o wyjawienie majątku referendarz sądowy wyczerpała wszelkie dostępne dla Sądu możliwości ustalenia aktualnego adresu zamieszkania dłużnika (w aktach sprawy znajduje się wydruk z bazy PESEL SAD k. 25).

Postępowanie w przedmiocie wyjawienia majątku regulowane jest w treści przepisów art. 913 i następnego k.p.c. Żaden przepis działu V części III Kodeksu Postępowania Cywilnego, ani żaden inny przepis powołanego aktu prawnego - nie przewiduje dla Sądu (referendarza sądowego) możliwości poszukiwania adresu zamieszkania dłużnika w rejestrach Centrum Świadczeń Socjalnych, MOPS, UP czy ZUS, a tym także w rejestrach innych Sądów Rejonowych. Jedyne kompetencje jakie przysługują Sądowi (referendarz Sądowy nie ma kompetencji do stosowania środków przymusu) w toku postępowania o wyjawienie majątku to stosowanie środków przymusu opisanych w treści art. 916 k.p.c. i art. 917 k.p.c. To właśnie przeprowadzenie postępowania o wyjawienie majątku ma służyć ujawnieniu między innymi źródła utrzymania dłużnika, w tym miejsca jego zatrudnienia i danych wraz z adresem jego pracodawcy.

Podkreślenia wymaga również, że to wierzyciel jest dysponentem postępowania o wyjawienie majątku (za wyjątkiem spraw o wyjawienie majątku, które mogą być wszczęte również z urzędu), jest on uprawniony nie tylko do złożenia wniosku o wyjawienie majątku, lecz także w trakcie postępowania do żądania zastosowania przez Sąd wobec dłużnika środków przymusu, zgłoszenia wniosku o zawieszenie postępowania czy o jego umorzenie. Jak w każdym piśmie procesowym składanym po raz pierwszy w sprawie (art. 126 § 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.) strona inicjująca postępowanie musi oznaczyć między innymi dane wraz adresem strony przeciwnej (uczestnika postępowania). W sprawie o wyjawienie majątku obowiązek ten dotyczy wskazania adresu zamieszkania dłużnika, który jest po pierwsze znaczący dla ustalenia właściwości Sądu właściwego do odebrania od dłużnika wykazu majątku. Ponadto wskazanie tego adresu determinuje możliwość skorzystania przez Sąd ze środków przymusu - w sytuacji potwierdzenia faktu zamieszkiwania przez dłużnika pod danym adresem.

Ustalenie w toku postępowania (w tym postępowania o wyjawienie majątku przez dłużnika), że dłużnik pod danym adresem nie mieszka, aktualizuje obowiązek po stronie Sądu wezwania inicjatora danego rodzaju postępowania do wskazania adresu strony przeciwnej (czy uczestnika postępowania), celem jego kontynuowania.

Nie wykonanie tego zobowiązania przez inicjatora danego rodzaju postępowania na Sąd (referendarza sądowego) obowiązek jego zawieszenia na skutek zastosowania treści art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. (w przedmiotowej sprawie - w związku z art. 13 § 2 k.p.c.). Nie jest to możliwość, ale powinność i obowiązek Sądu, aby nie powodować w danej sprawie długotrwałej bezczynności.

Oczywiście w różnego rodzaju kategoriach spraw powstaje jeszcze możliwość skorzystania przez jego inicjatora postępowania ze złożenia wniosku o ustanowienie kuratora dla strony przeciwnej postępowania, uczestnika czy też dłużnika (dla dłużnika w trybie art. 802 k.p.c.). Z uwagi jednak na charakter obowiązku wyjawienia majątku bezzasadne jest ustanowienie w tym postępowaniu, w trybie art. 802 k.p.c. kuratora dla dłużnika, którego miejsce pobytu nie jest znane.

Komentatorzy w stanie faktycznym zaistniałym w przedmiotowej sprawie są zgodni co do tego, że w przypadku gdy wnioskodawca nie wskaże aktualnego miejsca pobytu dłużnika, sąd (referendarz sądowy) powinien go wezwać i wyznaczyć termin do podania adresu dłużnika, pod rygorem zawieszenia postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. W takim przypadku, gdy wniosek o podjęcie postępowania o wyjawienie majątku nie zostanie zgłoszony w ciągu roku od daty postanowienia o zawieszeniu, sąd - referendarz sądowy - umorzy postępowanie na

podstawie art. 182 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. (por.: Komentarz do art. 913 k.p.c., tom II pod redakcją J. Jankowskiego, wydanie 3 z 2019 roku, autor M. Krakowiak – Legalis).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 767 ze znacznikiem 3a k.p.c. Sąd utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Zarządzenia:

1. Odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczyć wierzycielowi – zażalenie nie służy;
2. Przedstawić do dalszych decyzji referentowi w sprawie II 1 Co 137/20.